

kan nok være, at det kan anses for ønskelig for at vi om muligt kunne få et mere bestemt Grundlag med Hensyn til Fastsættelsen af dette Beløb, som tænkes udgivet. Jeg skal, som sagt, anbefale Forslaget til det høje Tings Velvilje.

Formanden: Om Udvalg vil der senere blive Spørgsmaal.

Casper Jensen: Det gaar ikke mig, som den ærede sidste Taler, at jeg just har følt nogen saadan stor Glæde over den Velvilje, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget her i Salen. Naar jeg undtager den første ærede Taler, have de to næste, de ærede Medlemmer fra 9de og 6te Kredts (Mourier-Petersen og Ahlesfeldt-Laurvig) ikke lagt nogen særlig Kærlighed til Sagen for Dagen. Navnlige tog det ærede 3dje Medlem for 6te Kreds alt andet end blidt paa dette Lovforslag. Det ærede Medlem betegnede gentagne Gange, at det er lidet konservativt. Ja, det kan man saamænd godt sige, men maa jeg spørge om Lovforslag, som vi faa her i Salen til Forhandling, absolut skulle være meget konservative? Hvorfor maa det ikke være et Lovforslag, der betegner et Fremskridt, naar det er et godt og fornuftigt Fremskridt? Den Betingelse, at et Lovforslag skal være konservativt, kan jeg ikke indse skal være knyttet til Uønskeligheden af at modtage det. Jeg tror ligeom den ærede sidste Taler, at dette er et overordenlig nyttigt Lovforslag, og jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi reformere de nuværende Tilstande paa dette Omraade. Det er saaledes, at de senere Aars Love have foraarsaget saa stort Arbejde i Sogneraadene, som jo altsaa nærmest paahviler Formanden, at det betragtes ikke som en Væres- eller Tillidspost men som en Byrde, de fleste helst ere fri for, at være Formand. Naar Tiden er omme, sige de fleste: Ja, nu skulle De have Tak, jeg ønsker ikke mere Genvalg. Det er dejligt med denne Tale om Væres- og Tillidsposter, jeg ved nok, at Væren er det fagreste Træ i Skoven, men naar vi ellers tale om Væresposter eller Væreskrav, ville de allerfleste gerne have noget iommen ved Siden af, og det kan man ikke fortænke dem i. Det er ikke enhver Mand, der har Dygtighed til at udføre det Hverv godt, og det spilder Tid, og det er ogsaa befoøseligt i andre Retninger, naar de vedkommende ikke faa noget derfor. Det ærede 3dje Medlem for 6te Kreds (Ahlesfeldt) sagde, at det ikke var saa meget, om en Mand skulde tilstøde, jeg huster ikke om det var 100 eller 150 Kr. Jo, det vilde

i mange Tilfælde være alt for meget. Der er mange dygtige Bønder, som ikke have Raad til at ofre de Penge eller ofre den Tid, Jolt, som man meget nødig vilde være som Sogneraadformand. Vi maa jo gaa ud fra, at en Sogneraadformand ikke alene spilder Tid, men det volder ham ogsaa direkte Beføstninger paa mange Maader; der kommer mange Mennesker til ham for at tale med ham, baade af Fattigfolk og af Sognets Beboere, og dem skal der jo gerne bydes noget, Mad eller Drikke, hvad der jo altid volder en Udgift. For mig staar det saaledes, at det vilde være heldigt, om vi kunne komme ud over disse højt uensartede Forhold paa dette Omraade. Saa vidt jeg ved, er der 3 Amter: Skanderborg, Ribe og Viborg Amter, hvor det er tilladt Sogneraadformanden selv at kvittere for Medhjælpssummen, medens det i andre Amter ikke er tilladt. Det fører til, at denne Bestemmelse paa flere Steder omgaas derved, at den vedkommende har en Proforma kvittering, men alligevel tager mod Summen, hvad jeg mener, er højt uheldigt. — Et andet Forhold, denne Sag vedrørende, er ogsaa af Betydning, nemlig det, at det vilde være heldigt, om vi kom ind i mere stabile Forhold i Sogneraadene. Er der en Mand, der egner sig til at være Sogneraadformand og er kendt med Sognets Anliggender, som han nu gennem de 3 Aar har faaet Øvelse i at styre, saa er det heldigt for Sognet at bevare denne Mand som Formand i længere Tid, for saa vidt han er villig dertil, og der kan bydes ham Bederlag derfor. Det Bederlag, her er fastsat, er virkelig ikke for stort. Det ærede Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen) nævnte, at det bliver 150 Kr. for en Kommune paa 1000 Indbyggere. Maa jeg nu spørge, om det er for meget i Medhjælpssum til en Sogneraadformand, der skal udføre den Slags Arbejde? Jeg mener virkelig ikke, det er en Smule for meget. Gaa vi højere op til Sogne f. Eks. med 2000 eller 3000 Indbyggere, bliver det 300—400 Kr. Tager vi saa derfra, hvad der nu svares til Medhjælp — i de store Sogne er det gerne omkring 100 Kr., enkelte Steder derover — saa mener jeg virkelig ikke, det er for meget, at en Sogneraadformand skal have 200—300 Kr. mere, end han nu faar, for det store, byrdefulde Arbejde, han nu har. — Den ærede 3dje Landstingsmand for 6te Kreds (Ahlesfeldt) var bange for, at Husmænd skulde blive Formand, i det hele taget faa de ledende Stillinger i Sognene. Jeg kan slet ikke indse, det skulde kunne gøre noget, at en Husmand blev Sogneraadformand. Jeg ved flere Steder, hvor der er overor-